TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga — Bendrasis muitų tarifas — Laikinojo įvežimo procedūra netaikant muitų — Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 — Nustatytos visiško atleidimo nuo importo muitų sąlygos — Ne Sąjungos muitų teritorijoje registruotos oro transporto priemonės, naudojamos ne šioje teritorijoje įsisteigusio asmens — 555 straipsnio 1 dalies a punktas — Komercinis naudojimas — Sąvoka — Aviacijos mokyklos naudojami sraigtasparniai mokamiems mokomiesiems skrydžiams, pilotuojami instruktoriaus ir mokinio — Netaikymas“

Byloje C-80/15

dėl *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansinių bylų teismas, Vokietija) 2015 m. sausio 27 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. vasario 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Robert Fuchs AG

prieš

Hauptzollamt Lörrach

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Robert Fuchs AG*, atstovaujamos U. Lusche, *Rechtsanwältin*,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos G. Albenzio, *avvocato dello Stato*,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Grønfeldt ir B.-R. Killmann,

susipažinęs su 2016 m. vasario 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su sąvokos „komercinis naudojimas“, kaip ji suprantama pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2003 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2286/2003 (OL L 343, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 11 t., p. 286, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 555 straipsnio 1 dalies a punktą, išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Šveicarijoje įsteigtos bendrovės *Robert Fuchs AG* (toliau – *Fuchs*) ir *Hauptzollamt Lörrach* (Leracho muitinė, Vokietija) ginčą dėl iš šios bendrovės reikalaujamų importo muito mokesčių už Šveicarijoje registruotų ir Vokietijoje mokomiesiems skrydžiams ir treniruotėms naudojamų sraigtasparnių importą į Sąjungos teritoriją pagal laikinojo įvežimo procedūrą visiškai netaikant importo muitų.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

3 1990 m. birželio 26 d. Stambule sudaryta Laikinojo įvežimo konvencija (toliau – Stambulo konvencija) buvo patvirtinta 1993 m. kovo 15 d. Tarybos sprendimu 93/329/EEB dėl Laikinojo įvežimo konvencijos sudarymo ir jos priedų priėmimo (OL L 130, 1993, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 289, 1993, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 5 t., p. 3).

4 Stambulo konvencijos C priedo 1 straipsnyje nustatyta:

„Šiame priede vartojamos sąvokos:

a) transporto priemonės –

tai laivai (įskaitant lichterius ir buksyruojamas arba nebuksyruojamas baržas, taip pat laivus su vandens sparnais), laivai ant oro pagalvės, orlaiviai, kelių transporto priemonės (įskaitant motorinius dviračius, mopedus, priekabas, puspriekabes ir kelių transporto priemonių kombinacijas) ir geležinkelio riedmenys kartu su įprastinėmis jų atsarginėmis dalimis, reikmenimis bei įranga, gabenamais transporto priemonėje (įskaitant specialią krovinių pakrovimo, iškrovimo, tvarkymo ir apsaugos įrangą),

b) „naudojimas komerciniais tikslais“ –

tai žmonių vežimas už atlygį arba pramoninis ar komercinis prekių vežimas už atlygį ar be jo,

c) „naudojimas asmeniniams tikslams“ –

tai asmens atliekamas ir tik jo reikmėms tenkinti skirtas vežimas, išskyrus transporto priemonės naudojimą komerciniams tikslams,

<...>“

Sąjungos teisė

Muitinės kodeksas

5 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t. p. 307), iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 8 t. p. 179, toliau – Muitinės kodeksas), 137 straipsnyje nustatyta:

„Įforminus laikinojo įvežimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti visai ar iš dalies importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, kurias numatyta reeksportuoti niekaip jų nepakeitus, išskyrus normalų prekių nusidėvėjimą dėl įprastinio jų naudojimo.“

6 Šio kodekso 141 straipsnyje nurodyta:

„Laikinojo įvežimo procedūros taikymo visai neapmokestinant importo muitais atvejai ir specialios sąlygos nustatomi taikant Komiteto procedūrą.“

7 Muitinės kodekso 204 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta:

„Importo skola muitinei atsiranda:

a) neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu“.

Įgyvendinimo reglamentas

8 Įgyvendinimo reglamento 232 straipsnyje, kuriame įtvirtintos su laikinojo įvežimo visiškai netaikant importo muitų procedūra susijusios taisyklės, taikomos būtent transporto priemonėms, nustatyta:

„1. Toliau išvardytos prekės vadovaujantis 579 straipsniu laikomos deklaruotomis laikinajam įvežimui 233 straipsnyje nurodytu veiksmu, nors jos ir nebūtų deklaruotos muitinei raštu arba žodžiu:

<...>

b) transporto priemonės, išvardytos 556–561 straipsniuose;

<...>

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos prekės laikomos deklaruotomis reeksportui baigiant jų laikinojo įvežimo procedūrą 233 straipsnyje nurodytu veiksmu, nors jos ir nebūtų deklaruojamos muitinei raštu arba žodžiu.“

9 Šio reglamento 233 straipsnyje išdėstyta:

„1. Pagal 230–232 straipsnius muitinės deklaracijos pateikimu pripažįstami šie veiksmai:

<...>

b) kai pagal 231 straipsnį eksportuojamų prekių ir pagal 232 straipsnio 2 dalį – reeksportuojamų prekių nereikalaujama pristatyti į muitinės įstaigą, vadovaujantis Kodekso 38 straipsnio 4 dalies įgyvendinimo nuostatomis:

— tik vykimo per Bendrijos muitų teritorijos sieną veiksmas.“

10 Įgyvendinimo reglamento 234 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu vykdomi 230–232 [straipsniuose] nustatyti reikalavimai, laikoma, kad prekės pateiktos muitinei vadovaujantis Kodekso 63 straipsniu, deklaracija priimta ir prekės išleistos tuo metu, kai atliekamas 233 straipsnyje nurodytas veiksmas.

2. Jeigu patikrinus išaiškėja, kad 233 straipsnyje nurodytas veiksmas buvo atliktas, tačiau įvežtos arba išvežtos prekės neatitiko reikalavimų, nustatytų 230–232 straipsniuose, tokios prekės laikomos neteisėtai importuotomis arba eksportuotomis.“

11 Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„<...> Toliau pateiktos formuluotės apibrėžiamos taip:

a) „komercinis naudojimas“ – tai transporto priemonių naudojimas keleiviams vežti už atlygį arba pramoninis ar komercinis prekių vežimas už atlygį ar be jo;

b) „asmeninis naudojimas“ – tai ne komercinis transporto priemonių naudojimas;

c) „vidaus vežimas“ – tai asmenų įsodinimas arba prekių pakrovimas Bendrijos muitų teritorijoje, kai vėliau jie išlaipinami arba iškraunami toje teritorijoje.“

12 Šio reglamento 558 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Visiškas atleidimas nuo importo muitų suteikiamas kelių, geležinkelio, oro, jūrų ir vidaus vandenų kelių transporto priemonėms, jeigu:

a) jos registruotos už Bendrijos muitų teritorijos ribų asmens, kuris yra įsisteigęs už tos teritorijos ribų, vardu <...>;

b) nepažeidžiant 559, 560 ir 561 straipsnių, jas naudoja už tos teritorijos ribų įsisteigęs asmuo ir

c) komercinio naudojimo atvejais ir išskyrus geležinkelio transporto priemones, jos naudojamos išimtinai vežimui, kuris prasideda arba pasibaigia už Bendrijos muitų teritorijos ribų, tačiau jos gali būti naudojamos vidaus susisiekimui, jeigu tai numato transporto srityje ir ypač su įleidimu ir operacijomis susijusios galiojančios nuostatos.“

Vokietijos teisė

Įstatymas dėl oro transporto

13 2007 m. gegužės 10 d. redakcijos *Luftverkehrsgesetz* (*BGBl*. 2007 I, p. 698) (Įstatymas dėl oro transporto) 2 straipsnio 7 ir 8 dalyse nustatyta:

„7. Orlaiviai, kurie nėra įregistruoti ir oficialiai patvirtinti šio įstatymo taikymo teritorijoje, į šio įstatymo taikymo teritorijos oro erdvę gali įskristi arba būti kitaip atgabenti ir ten judėti tik gavus leidimą. Leidimo nereikia, jeigu taip nustatyta orlaivio kilmės valstybės ir Vokietijos Federacinės Respublikos sutartyje arba abi valstybes įpareigojančiame susitarime.

8. Šio straipsnio 6 ir 7 dalyse nurodytas leidimas gali būti išduotas kaip bendrasis arba kaip skirtas konkrečiam atvejui, jis gali būti susietas su įpareigojimais ir išduotas tam tikram terminui.“

Muitų administravimo įstatymas

14 1992 m. gruodžio 21 d. *Zollverwaltungsgesetz* (Muitų administravimo įstatymas) (*BGBl*. 1992 I, p. 2125, ir 1993 I, p. 2483) 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Atvykstančių orlaivių nusileidimo ir išvykstančių orlaivių pakilimo vieta yra muitinės aerodromas.“

Muitinės reglamentas

15 1993 m. gruodžio 23 d. *Zollverordnung* (Muitinės reglamentas) (*BGBl*. 1993 I, p. 2449, ir 1994 I, p. 162) 2 straipsnio „Muitinės keliai“ 3 dalyje nustatyta:

„Be to, tam tikrais atvejais, siekiant palengvinti eismą, administracine tvarka gali būti atleidžiama nuo įpareigojimo naudotis muitinės keliais [(*Zollstraßenzwang*)], kai to reikalauja aplinkybės, jeigu tai netrukdo muitinės kontrolei ir kai tai suderinama su draudimais ir apribojimais.“

16 Šio reglamento 3 straipsnio „Muitinės aerodromai“ 4 dalyje nustatyta:

„Atleidimui nuo įpareigojimo naudotis muitinės aerodromu *mutatis mutandis* taikomos 2 straipsnio 3 dalies nuostatos.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

17 *Fuchs* yra Šveicarijoje įsteigta bendrovė, kurios viena iš veiklos rūšių yra būtent mokomieji skrydžiai sraigtasparniu ir treniruotės.

18 2009 m. spalio 13 d. sprendimu *Fuchs* buvo atleista nuo pareigos naudotis muitinės aerodromu dešimties jos vardu Šveicarijoje registruotų sraigtasparnių įvežimo į Vokietiją tikslais.

19 Per 2009 ir 2010 m. organizuotas įvairias stažuotes ir mokymus šiuos sraigtasparnius į Sąjungos muitų teritoriją atskraidino arba *Fuchs* dirbantis skrydžio instruktorius, arba pilotai mokiniai, prižiūrimi instruktoriaus.

20 Per mokomuosius skrydžius šie sraigtasparniai nebuvo palikę Sąjungos muitų teritorijos. Po kiekvienų mokymų jie buvo išskraidinami atgal į Šveicariją.

21 2011 m. birželio 10 d. pranešime dėl importo muitų nustatymo muitinės administracija nusprendė, kad šie sraigtasparniai buvo naudojami komerciniais tikslais, nors jiems nebuvo išduotas Įstatymo dėl oro transporto 2 straipsnio 7 dalies pirmame sakinyje nurodytas leidimas, ir kad dėl tos priežasties *Fuchs* nesilaikė šių sraigtasparnių laikino įvežimo visiškai atleidžiant nuo importo muitų sąlygų, nustatytų Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalies c punkte.

22 Kadangi remiantis Muitinės kodekso 204 straipsnio 1 dalies a punktu atsirado muitinės skola už šiuos sraigtasparnius, muitinės administracija nustatė, kad *Fuchs* turi sumokėti 175 873,36 eurų muito mokestį.

23 Kai muitinės administracija atmetė *Fuchs* pateiktą skundą dėl šio pranešimo apie nustatytą importo muitą, *Fuchs* pareiškė ieškinį *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansinių bylų teismas, Vokietija).

24 Grįsdama ieškinį *Fuchs* teigia, kad tenkinamos visos nustatytos sąlygos, kad būtų suteiktas visiškas atleidimas nuo importo muitų. Ji teigia, be kita ko, kad aptariami sraigtasparniai nebuvo „naudojami komerciniais tikslais“, kaip tai suprantama pagal Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalį.

25 Muitinės administracija teigia priešingai ir tvirtina, kad *Fuchs* šiuos sraigtasparnius naudojo komerciniais tikslais, nes per mokomuosius skrydžius asmenys buvo vežami už užmokestį. Šiuo atveju nesvarbu, kad pilotai mokiniai pinigus mokėjo už mokymą, o ne už vežimą.

26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad pagrindinės sąlygos gauti leidimą laikinai įvežti transporto priemones jas visiškai atleidžiant nuo importo muitų išdėstytos Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalyje. Pagrindinėje byloje neginčijama, kad 558 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos yra tenkinamos. Taigi kyla tik klausimas, ar buvo įvykdytos Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalies c punkte išdėstytos sąlygos, kuriose nustatyta, kad naudojimo komerciniais tikslais atveju transporto priemonės iš principo gali būti naudojamos tik vežimui, kuris prasideda arba baigiasi už Bendrijos muitų teritorijos ribų. Tačiau atsakymas į šį klausimą priklauso nuo termino „komercinis naudojimas“, pateikto Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalies a punkte, aiškinimo.

27 Šiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansinių bylų teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad komerciniu transporto priemonių naudojimu laikomi taip pat ir mokami mokomieji skrydžiai sraigtasparniais, kai sraigtasparnyje yra pilotas mokinys ir skrydžio instruktorius?“

Dėl prejudicinio klausimo

28 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar sraigtasparnio pilotavimo mokymo tikslais už atlygį vykdomi skrydžiai, kai sraigtasparniu skrenda pilotas mokinys ir skrydžio instruktorius, turi būti laikomi transporto priemonės naudojimu komerciniais tikslais, kaip tai suprantama pagal Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalies a punktą.

29 Remiantis šia nuostata, prie sąvokos „komercinis naudojimas“ priskiriamas transporto priemonių naudojimas „keleiviams vežti už atlygį arba pramoninis ar komercinis prekių vežimas už atlygį ar be jo“.

30 Remiantis šios nuostatos formuluote darytina išvada, kad tam, jog aptariamos transporto priemonės naudojimas galėtų būti kvalifikuojamas kaip „komercinis naudojimas“, ji turi būti naudojama transportavimui.

31 Tokį aiškinimą patvirtina Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalies a punkto atsiradimo istorija.

32 Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 34 punkte, Įgyvendinimo reglamente vartojama sąvoka „komercinis naudojimas“ pakeitė sąvoką „naudojimas verslo tikslais“, kuri 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1855/89 dėl laikinojo transporto priemonių įvežimo (OL L 186, 1989, p. 8) 1 straipsnio 2 dalies d punkte buvo apibrėžta kaip „transporto priemonės naudojimas tiesiogiai vykdant veiklą už atlygį ar siekiant finansinės naudos“. Pastaroji apibrėžtis buvo pakeista siauresne apibrėžtimi, nustatyta pirminės Reglamento Nr. 2454/93 redakcijos 670 straipsnyje, kurioje komercinis naudojimas apibrėžtas kaip „transporto priemonių naudojimas keleiviams vežti už atlygį arba pramoninis ar komercinis prekių gabenimas už atlygį arba be jo“.

33 Vėliau ši apibrėžtis išplėsta 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 993/2001, kuriuo keičiamas Reglamentas Nr. 2454/93 (OL L 141, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 11 t., p. 286), kad apimtų „transporto priemonės naudojimą asmenims arba prekėms vežti už atlygį arba įmonės ekonominei veiklai vykdyti“. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 37 punkte, „komercinio naudojimo“ sąvoka apėmė bet kokį transporto priemonės naudojimą verslo tikslais už atlygį arba nemokamai ir neatsižvelgiant į jos naudojimo paskirtį.

34 Tačiau Reglamentu Nr. 2286/2003 ši naudojimo komerciniais tikslais apibrėžtis buvo pakeista pagrindinėje byloje taikoma apibrėžtimi. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 40 punkte, šiame reglamente iš sąvokos „komercinis naudojimas“ ne tik išbrauktas nemokamas keleivių vežimas, bet ir naudojimo paskirtis tapo lemiamu veiksniu. Todėl ši sąvoka dabar apima ne visas ūkinės veiklos rūšis, kurias vykdant naudojama transporto priemonė ir vykdomas keleivių vežimas plačiąja prasme, o taikoma tik toms veiklos rūšims, kurių tikslas yra būtent keleivių vežimas.

35 Tokiomis aplinkybėmis, kurios susiklostė pagrindinėje byloje, kai transporto priemonės naudojamos mokymo tikslais, keleivių vežimas, jei jis buvo vykdomas, yra tik mokymo veiklos, kuri, kaip pagrindinis sutarties dalykas, yra paslaugų teikimas, už kurį pilotai mokiniai sumokėjo atlygį, pasekmė.

36 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, transporto priemonės naudojimui teikiant mokymo pilotuoti paslaugas negali būti taikoma sąvoka „komercinis naudojimas“, kaip ji suprantama pagal Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalį.

37 Reikia pridurti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, tai, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas suformulavo prejudicinį klausimą nurodęs tik tam tikras Sąjungos teisės nuostatas, netrukdo Teisingumo Teismui pateikti išsamų aiškinimą, kuris gali būti naudingas sprendimui šio teismo nagrinėjamoje byloje priimti, neatsižvelgiant į tai, ar pateiktuose klausimuose jis nurodo tas nuostatas. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypač iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies, atrinkti aiškintinus Sąjungos teisės klausimus, atsižvelgdamas į bylos dalyką (2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Oil Trading Poland*, C-349/13, EU:C:2015:84, 45 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

38 Šiuo atveju atsižvelgiant į aplinkybę, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė prejudicinį klausimą dėl Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalies, kurioje nustatytos visiško atleidimo nuo importo muitų už laikiną transporto priemonės įvežimą sąlygos, taikymo, būtų naudinga taip pat išaiškinti ir šią nuostatą.

39 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta sąlyga, kad aptariama transporto priemonė iš principo turi būti naudojama „išimtinai vežimui, kuris prasideda arba pasibaigia už Bendrijos muitų teritorijos ribų“, taikoma tik jos komercinio naudojimo atveju. Kitaip tariant, transporto priemonei, kuri nenaudojama komerciniais tikslais, taikomos tik Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos.

40 Antra, negalima teigti, kad transporto priemonės, kuri nenaudojama komerciniais tikslais, visiškam atleidimui nuo importo muitų laikino įvežimo atveju taikoma sąlyga, kad transporto priemonė turi būti naudojama transporto tikslais.

41 Nei Įgyvendinimo reglamento 558 straipsnio 1 dalyje, nei jokioje kitoje šio reglamento nuostatoje dėl sąlygų, kurios turi būti tenkinamos, kad transporto priemonės būtų visiškai atleistos nuo importo muitų, nenumatytas toks ribojimas, nors Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai pasirūpino, kad kitų prekių kategorijų visiškam atleidimui nuo importo muitų būtų taikomos sąlygos, susijusios su atitinkamų prekių naudojimo tikslu. Taip yra būtent „sportui skirtų“ prekių pagal Įgyvendinimo reglamento 563 straipsnį atveju. Taip pat yra ir medicinos, chirurginės ir laboratorinės įrangos, „skirtos diagnostikai“, atveju pagal šio reglamento 566 straipsnį. Šio reglamento 568 straipsnyje nustatyta, kad nuo mokesčio atleidžiamos garso, vaizdo ar informacijos laikmenos, „skirtos naudoti prieš panaudojant komerciniams tikslams“ ir „garso takelių įrašams, dubliavimui ar dauginimui“.

42 Šį aiškinimą patvirtina Reglamentas Nr. 993/2001, kuriuo Reglamente Nr. 2454/93 buvo panaikinta iki tol buvusi nustatyta „transporto priemonės“ funkcinė apibrėžtis – „bet kokios priemonės, naudojamos keleiviams vežti ar prekėms gabenti“.

43 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Įgyvendinimo reglamento 555 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad sraigtasparnio pilotavimo mokymo tikslais už atlygį vykdomi skrydžiai, kai sraigtasparniu skrenda pilotas mokinys ir skrydžio instruktorius, neturi būti laikomi transporto priemonės komerciniu naudojimu, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2003 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2286/2003, 555 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad sraigtasparnio pilotavimo mokymo tikslais už atlygį vykdomi skrydžiai, kai sraigtasparniu skrenda pilotas mokinys ir skrydžio instruktorius, neturi būti laikomi transporto priemonės komerciniu naudojimu, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

Parašai.